

Artur Mas, l'astut

«No és que no hi hagués pla B o pla C: és que pràcticament no hi havia ni pla A. Quanta astúcia acumulada»

?David no va vèncer Goliat perquè era molt fort, sinó perquè era molt astut i molt hàbil?. Ho va dir Artur Mas el passat 26 de setembre, poc després d'aprovar la Llei de consultes. Eren dies de portades èpiques i llenguatge grandiloqüent. Conceptes com habilitat, estratègia i discreció sobrevolaven el relat del procés. L'astúcia del Govern, ens deien, era el que havia de permetre convocar la consulta i realitzar-la burlant el bloqueig de l'Estat. Per això s'havien de mantenir en secret la majoria de tràmits i preparatius del 9-N, per no donar pistes. ?No aneu amb el lliiri a la mà?, ens deien. ?El govern sap el que es fa, estem en bones mans?.

Al final, però, hem pogut comprovar que rere aquest relat no hi havia més que fum. El que pretenia Mas i el seu equip era guanyar temps. De fet, si ho mirem amb perspectiva... Què ha fet CiU els últims dos anys, si no guanyar temps? Des de la signatura de l'acord amb ERC, el Govern ha fet tot el possible per dilatar al màxim tots els tràmits de la consulta. El pacte per fixar la pregunta i la data es va produir pràcticament en temps de descompte. L'aprovació de la Llei de consultes es va postergar absurdament fins després de la Diada de 2014, quan es podia haver realitzat sense problemes el primer semestre de 2013. Fins i tot la publicació del decret de convocatòria al DOGC es va postposar fins a l'últim minut. Sempre hi havia un argument, una estratègia, una argúcia a tenir en compte. Fins que, amb la consulta convocada, s'ha constatat que no és que no hi hagués pla B o pla C: és que pràcticament no hi havia ni pla A. David no tenia ni un roc a la faixa. Quanta astúcia acumulada.

Dit això, és cert que no s'ha de caure en l'error de menystenir la proposta de procés participatiu del Govern com alternativa pel 9-N. Però a la pràctica, per molt que la CUP o ERC l'acabin avalant i la participació sigui massiva, no serà més que un acte reivindicatiu més. I això si l'Estat no l'acaba suspentent i el Govern no hi renuncia per proposar un altre pla encara més descafeïnat, cosa més que probable. Ara bé, l'estratègia proposada per CiU més enllà del 9-N - unes plebiscitàries amb llista única- és absolutament inversemblant. Si Mas, el president més sobiranista del a història, no és capaç d'aplicar la desobediència per realitzar una consulta democràtica... Ho farà per proclamar la independència? Una mica de serietat.

Aquests dos anys han servit per constatar de forma explícita que els lligams de la dreta catalana amb les elits econòmiques i financeres són massa forts com per que CiU s'atreveixi a tensar la corda per avançar cap a la República catalana. La gran virtut del procés a data d'avui és que està servint per constatar la tesi de l'independentisme d'esquerres més genuí: si vol avançar cap a la independència caldrà construir escenaris de ruptura democràtica en què la dreta catalana no assumeixi un paper central. El gran repte dels pròxims anys serà assolir una majoria parlamentària sense hipoteques amb el règim de la Transició, capaç de practicar la desobediència en clau constituent, i cercar aliances en clau estatal i internacional per avançar cap a la consecució d'un referèndum amb garanties. Mentre això no passi, anirem omplint el calendari de dies històrics com els de les últimes setmanes.